

Čas a dění / Dění a čas

Jakékoli dění může probíhat pouze v čase; specialitou událostného dění je to, že si utváří (spolutváří) svůj vlastní čas, tj. jakýsi soukromý událostný čas. Tento vlastní čas je termínovaný, ale je velmi úzce spjat se všemi skutečnými proměnami, změnami a pohyby uvnitř (pravé) události. Protože však všechny pravé události jsou schopny nějak reagovat na své okolí, přesně řečeno interagovat se svým okolím, tj. s jinými pravými i nepravými událostmi kolem sebe, je onen „vnitřní“ resp. raději „soukromý“ čas události v nějakém vztahu k „soukromým“ časům těchto okolních událostí a spolu s nimi zakládá a vytváří tzv. obecný čas, které je ovšem závislý na událostech, jež v něm probíhají. Mohli bychom mluvit o tom, že každá pravá událost má nejenom svůj vlastní „vnitřní“ čas, ale že ve svém průběhu vytváří kolem sebe (ve své okolí) jakési časové „pole“; a jednotlivá pole v jisté vzájemné blízkosti probíhajících pravých událostí se překrývají, navzájem prostupují a zanechávají jako výsledek své „koexistence“ právě to, čemu říkáme „obecný čas“. A v tomto obecném čase mohou pak probíhat i veškeré nepravé události, více či méně ovlivňované a případně organizované a tím zároveň přivlastňované událostmi pravými (některými intenzivně, jinými až takřka nepozorovatelně).

(Písek, 080129-3.)